

EMLÉKEZTETŐ

OKJ bizottsági ülés

Szervező: Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Intézet (NSZFI)

Időpont: 2011.szeptember 13. 10,00-13,00 óra

Helyszín: 1085 Budapest, Baross u. 52. I. emelet Konferenciaterem

Részvevők: összesen 34 fő

Bizottsági tagok: 25 fő

Vendégek: 6 fő

Dr. Pécsi Mária (Vidékfejlesztési Minisztérium Kutatás-és Oktatásszervezési Főosztály)
Holléry Tibor (Magyar Fürdőszövetség)
Hegedüs Ernő (Magyar Fürdőszövetség)
Bruckner László (NSZFI főigazgató-helyettes)
Mihálka Nóra (NSZFI mb. főigazgató-helyettes)
Koltai Veronika (NSZFI Kutatásszervezési és fejlesztési osztály)

Titkárság: 3 fő

Menyhért Anikó (NSZFI Kutatásszervezési és fejlesztési osztály)
Kállai Rudolf (NSZFI Kutatásszervezési és fejlesztési osztály)
Onódy Erika (NSZFI Kutatásszervezési és fejlesztési osztály)

Készítette: Kállai Rudolf és Onódy Erika

A bizottság határozatképtelenség miatt a kiírt időpontnál fél órával később, 10 óra 30 perckor kezdte meg ülését. A bizottság így az ügyrend 4.4.a) pontja értelmében a megjelentek számára való tekintet nélkül határozatképes volt.

Napirendi pontok:

1. A Magyar Fürdőszövetség kezdeményezése alapján a Fürdőüzemi gépész szakképesítés Országos Képzési Jegyzéket érintő módosítási javaslatának véleményezése
2. A Magyar Fürdőszövetség kezdeményezése alapján Uszodamester elnevezéssel új szakképesítés Országos Képzési Jegyzékbe történő felvételének véleményezése

1. napirendi pont

A Magyar Fürdőszövetség javaslata alapján a Fürdőüzemi gépész szakképesítés Országos Képzési Jegyzékben szereplő adatait, és szakmai és vizsgakövetelményeit érintő módosítási javaslatok véleményezése.

A betervező képviselőjében Holléry Tibor összefoglalta a betervezésben is megfogalmazott körülményeket, melyek a szakképesítés módosítását indokolják. Hangsúlyozta, hogy az elmúlt évek fürdő-fejlesztéseinek következtében megnőtt az igény a területen jártas jól képzett szakemberek iránt. A fejlesztő munka egy évig tartott, melynek során nagyon sok fürdőt végig jártak, és szakmai megbeszéléseket folytattak az illetékesekkel, műszaki végzettségű szakemberekkel. Ennek eredményeként jött létre a betervezett szakmai és vizsgakövetelmény. Becslések szerint 800 fő uszodamestert, és 300 fő fürdőüzemi gépészt képeznének. Ez azért is fontos lenne, mert jelenleg 1-2 hét alatt bárki képezhet szakembereket. A Fürdőüzemi gépész hatályos dokumentumai teljesíthetetlen követelményeket támasztanak az esetleges jelentkezőkkel, és a munkáltatókkal szemben is, ezért nincs résztvevő 2006 óta a képzésben.

Pécsi Mária a Vidékfejlesztési Minisztérium képviselőjében támogatását fejezte ki a betervezéssel kapcsolatban, kiegészítve azzal, hogy a Vidékfejlesztési Minisztérium a két szakképesítéssel kapcsolatos felelősséget a jövőben önállóan látná el.

Soós László is hangsúlyozta, hogy a két szakképesítés összetartozik, megfelelő szakmacsoportban vannak, és nem látja akadályát annak, hogy a Vidékfejlesztési Minisztérium, legyen a szakképesítések kizárólagos felelőse.

A tájékoztatást követően az alábbi észrevételek hangzottak el:

Katona Istvánné: A fürdőkben alkalmazott magas szintű technika komoly szakembereket igényel, melyhez nem jelent jó alapot a nyolc általánosra épülő képzés, sem a javasolt maximum 500 órás képzési idő. A követelményeket csökkenteni nem lehet, de vagy az óraszámot, vagy a képzés szintjét növelni szükséges.

Solti Gábor: Két kérdést fontos lenne tisztázni. 1. Jelenleg van-e megfelelő számú és képzettségű munkaerő az adott feladatok elvégzésére? 2. Miért nem technikus végzettségűek töltik be ezeket munkaköröket?

Csányi Lászlóné: Jelenleg milyen végzettséggel töltik be a munkaköröket? Ha valóban az a terv a szakképzésben, hogy az OKJ kb. 150 szakképesítést tartalmazzon, nem biztos, hogy a bizottságnak támogatnia kellene új szakképesítések felvételét. Az 500 óra képzési idő alacsony, és a 31-es szint sem megfelelő.

Kóczi Lászlóné: Nem új szakképesítésben kellene gondolkodni, és nem a meglévő megtartásában, hanem azt kellene megvizsgálni, hogy az átalakítandó, illetve az új szakképesítés tartalma mely jelenlegi más szakképesítésbe lenne beépíthető, ezáltal a képzések száma is csökkenne, és univerzálisabb szakképesítések jöhetnének létre.

Hegedüs Ernő, a betervezők képviselőjében, a felvetésekre válaszolva a következőket tárta a bizottság elé: A szakmai dokumentumok kidolgozása egy évet vett igénybe, igen komoly szakmai előkészítést követően: 40 magyarországi fürdőt felkerestek, hogy feltérképezzék a hasonlóságokat, és az eltéréseket, továbbá műszaki szakbizottsággal is véleményeztették javaslataikat. A felvetett kérdésekkel ők is szembesültek, de a részletek átgondolása után kompromisszumos megoldásként az 500 óra és a 31-es szint mellett döntöttek, ezt találták legmegalapozottabbnak, ami megfelel az elsajátítandó kompetenciák típusának. A jelenlegi Fürdőüzemi gépkezelő részszerelési –

melynek tartalmára a módosított szakképesítés épül – ismeretei többnyire „D” és „C” típusúak.. A magasabb szint kizárna egy jelentős réteget a képzésből. Ráadásul a fürdőkben nincs lehetőség a magasabb végzettségű szakemberek bérének kialakítására. Nagy a fluktuáció, a képzés szintje miatt a képzésben résztvevők száma várhatóan növekedni fog, hiszen 2006. óta senki sem vett részt a jelenleg érvényben lévő képzésben.

Kóczi Lászlóné: A szint csökkentése nem biztos, hogy elősegíti a képzésben résztvevők számának emelkedését. Mindenképp meg kellene vizsgálni, nincs-e olyan szakma, képesítés, melynek tartalma bővíthető lenne a fürdőüzemi gépész kompetenciáival. Ezáltal a munka nélkül maradt gépész végzettségűeknek is újabb lehetőséget lehetne biztosítani meglévő ismereteikre építve.

Katona Istvánné: Egy képesítés szintjének csökkentését nem indokolhatja az, hogy a magasabb végzettségűek bérét nem tudják kifizetni a munkáltatók!

Hegedüs Ernő: A kialakított követelményrendszer komoly érdekegyeztetések végeredménye. Tüzetesen át lettek vizsgálva a szakképesítések és a modulok is, nincs olyan, amelybe beépíthető lenne a szakképesítés tartalma. Jelenleg is 8 általános, vagy valamilyen szakmunkás végzettséggel látják el ezt a munkakört a fürdőkben. Megvizsgálva a kisméretű és nagyméretű fürdőkben betöltött munkakör tartalmát a 31-es a megfelelő szint. A 37/1996. NM rendelet a fürdőket érintő műszaki paraméterekről is és a munkakör betöltéséhez szükséges végzettségről is rendelkezik, ez a rendelet éppen átdolgozás alatt van.

Peterdiné Árva Ilona: A 8 általános végzettséggel rendelkezők nem fogják tudni megfizetni az 500 órás képzést, ezért a módosítás nem fogja eredményezni a képzésben résztvevők számának növekedését. Kérdés, hogy mi az oka annak, hogy 2006. óta nem volt jelentkező a képzésre: az 5 évvel ezelőtt összeállított szakmai és vizsgakövetelményben meghatározott követelmények nem voltak megfelelőek, vagy esetleg a fürdőüzemeknek nem volt igényük ilyen végzettségű szakemberekre?

Hegedüs Ernő: Az említett rendelet-tervezet módosítása, és a betérjesztésben szereplő OKJ, illetve szakképesítés módosítása összhangban vannak. A rendelet alapján a most dolgozók is meg kell, hogy szerezzék az új végzettséget. A szakmai tartalom a garancia, hogy az alacsonyabb végzettségűek is megfelelő képzést kapjanak, a 31-es szint megtartása eredményezi, hogy nem zárják el őket a lehetőségtől.

Soós László: A 37/1995 NM rendelet a módosítást követően a munkakör betöltéséhez állam által elismert szakképesítést ír elő. A betérjesztett szakképesítés ennek megfelel.

Kóczi Lászlóné: Az elmondottak alapján leszögezhető, hogy jelenleg képesítés nélkül dolgoznak a munkakörben. Alaposan meg kell vizsgálni, melyik gépészeti képesítés hasonlít leginkább a Fürdőüzemi gépészhez, és annak a tartalmát kell kibővíteni.

Katona Lászlóné: Valamivel jobb megoldás lenne, ha a képzés megkezdésének feltételeként itt is előírásra kerülne valamilyen szakképesítés megléte.

Soós László: A Gépészet szakmacsoportban meglehetősen nagy modulok vannak, így nehéz közös területeket kialakítani anélkül, hogy valamilyen szakképesítés kényszerből ne kapna számára szükségtelen kompetenciákat. A Fürdőüzemi gépész legközelebb a Kazánfűtőhöz áll, de ha a kettőt összevonnánk, az egyik területhez sok felesleges feladat is hozzárendelésre kerülne.

Solti Gábor: Ezen, és más területeken is arra kellene törekedni, hogy alapszakmák jöjjenek létre, és ezekre épülhetnének rá a speciálisabb képesítések. Ez az elképzelés azonban csak hosszabb távon valósítható meg, ezért a módosítás a jelenlegi formájában támogatandó.

Pásztor Miklós: A jelenlegi gépész szakmák bármelyikébe beépíteni a fürdőüzemi terület témakörét, túlzás lenne. Jó megoldás lehetne azonban, ha a szakképesítés megnevezésében nem gépész, hanem üzemeltető lenne.

2. napirendi pont

A Magyar Fürdőszövetség javaslata alapján Uszodamester elnevezéssel új szakképesítés Országos Képzési Jegyzékbe történő felvételének véleményezése

Pásztor Miklós: Sem a Fürdőüzemi gépész, sem az Uszodamester nem ipari szakma. Mindkettő valójában egy-egy részterület, melynek közös alapja lehetne a fürdő-üzemeltetés témaköre. Jelenleg betanított munka, nem erre kellene szakképesítést készíteni.

Gyórfi János: A szakképesítés tartalmában legfontosabb rész az életmentés, ezzel kapcsolatban a követelményeket célszerű lenne a *Magyar Élet és Vízügyi Szakszövetséggel* is egyeztetni.

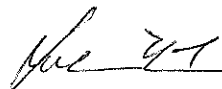
SZAVAZÁS

A Vidékfejlesztési Minisztérium által benyújtott, és a Magyar Fürdőszövetség által javasolt Fürdőüzemi gépész szakképesítés Országos Képzési Jegyzékben szereplő adatait, és szakmai és vizsgakövetelményeit érintő módosítási javaslatokat a bizottság 13 szavazattal, 1 tartózkodás mellett, 8 ellenszavazattal támogatja.

SZAVAZÁS

A Vidékfejlesztési Minisztérium által benyújtott, és a Magyar Fürdőszövetség által javasolt Uszodamester szakképesítés Országos Képzési Jegyzékbe történő felvételét a bizottság 20 szavazattal, 2 tartózkodás mellett, ellenszavazat nélkül támogatja.

Budapest, 2011. szeptember 13.

.....
dr. Lakos István
elnök

A bizottság tagjai részére továbbításra kerülő dokumentumok:

1. Az ülésről készült emlékeztető
2. A bizottság határozatai (2 db)